

HOTĂRÎRE
În numele legii

Dispozitivul hotărîrii pronunțat public la 29 septembrie 2017
Hotărîrea integrală întocmită la 16 octombrie 2017

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Roman Pascari
Olga Zglavoci

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ergolemn” împotriva SRL „Elio Design” și SRL „Arama R”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii și radierea din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI, -

A C O N S T A T A T :

ARGUMENTELE PARTICIPANȚILOR LA PROCES :

1. La data de 03 februarie 2015 reclamantul SRL „Ergolemn” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a mărcii.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11.02.2013 între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” a fost semnat contractul de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr.14501. Astfel, ÎI „Service Arama” a cesionat parțial drepturile asupra mărcii nr.14501 în clasa 20 produsul mobilă pentru SRL „Elio Design”. În urma acestei cesiuni înregistrate la AGEPI, SRL „Elio Design” a devenit titularul mărcii E nr.14501A înregistrată pentru clasa 20 produsul mobilă.
3. SRL „Ergolemn” consideră că acest contract de cesiune parțială este lovit de nulitate absolută din considerentul că este un act juridic fictiv.
4. A mai menționat că anterior între SRL „Ergolemn” și SRL „Arama R” au existat mai multe litigii referitoare la dreptul de proprietate intelectuală. Astfel, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30.10.2013 s-a declarat nulă marca „E” înregistrată la AGEPI sub nr.14501 după titularul ÎI „Service Arama”.
5. De asemenea, se mai indică prin cererea de chemare în judecată: marca ce aparține companiei SRL „Ergolemn” este „E ERGOLEMN”, care la momentul actual este declarată marcă notorie, conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 23.10.2013. Iar SRL „Elio Design”, cît și SRL „Arama R” au unul și același fondator, și anume, Igor Aramă.

6. Astfel, contractul de cesiune parțială asupra mărcii E nr.14501 a fost semnat în perioada când dosarul privind declararea nulității mărcii date se examina în Curtea Supremă de Justiție și ținând cont de faptul că agenții economici au unul și același fondator, în opinia reclamantului, contractul de cesiune parțială este unul fictiv.
7. Acesta, după părerea SRL „Ergolemn”, contractul a fost încheiat cu scopul de a menține în mod fraudulos dreptul asupra mărcii de către același beneficiar final – Igor Arama.
8. Astfel, prin cererea de chemare în judecată solicită SRL „Ergolemn”:
  - declararea contractului de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A, semnat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” nul;
  - radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr.14501A, titular SRL „Elio Design”;
  - a dispune radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013, încheiat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” din Registrul Național al Mărcilor, deținut de AGEPI.
9. Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a depus mai multe cereri de concretizare a pretențiilor (vol.II; f.d.124). Dar prin ultima cerere de concretizare depusă în ședința de judecată a solicitat reclamantul SRL „Ergolemn”: declararea contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501, semnat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” din data 22.01.2013 nul; a dispune radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr.14501A, titular SRL „Elio Design”; a dispune radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 22.01.2013, încheiat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI (vol.II; f.d.148).
10. *Prezent în ședința de judecată, avocatul reclamantului SRL „Ergolemn”, Calaida Denis, împuternicit în temeiul mandatului seria MA nr.0887343 din 30 noiembrie 2015 (vol.I; f.d.145) a solicitat admiterea integrală a acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.*
11. *În ședința de judecată, reprezentanta SRL „Elio Design”, Maxim Angela, împuternicită în temeiul procurii nr.10 din 01.12.2016 (vol.II; f.d.70) a solicitat respingerea acțiunii și încasarea din contul SRL „Ergolemn” a cheltuielilor de judecată suportate în formă de taxa de stat depusa pentru examinarea apelului și taxa de stat depusa pentru examinarea recursului.*
12. Iar în susținerea acestei poziții a invocat reprezentanta pârîului: contractul de cesiune parțială a mărcii a fost încheiat la data de 22.01.2013, iar la aceeași dată contractul dat a fost depus în forma unei cereri-comandă pentru înregistrare la Agenția Națională pentru Proprietatea Intelectuală. În baza acestuia, AGEPI a emis decizia nr. 2180 din 11.02.2013, de înregistrare a drepturilor asupra mărcii, atribuindu-i nr.2031 și a acceptat modificările respective în Registrul Național al Mărcilor, cu publicare în BOPI nr. 3/2013.
13. Astfel, consideră reprezentanta SRL „Elio Design” că acțiunile lor s-au încadrat perfect în prevederile Legii cu privire la protecția mărcilor și anume a art.25 alin.(1) și alin.(3) potrivit cărora drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin cesiune, acestea produc efecte pentru terți și condiționează modificarea statutului juridic al mărcii din momentul înscrierii datelor respective în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor sau în Registrul național al mărcilor, cu condiția achitării taxelor stabilite.
14. A subliniat reprezentanta companiei pârîte că a prezentat probele care în opinia sa confirmă că SRL „Elio Design” utilizează marca prin publicitate pe broșuri, pe

- contracte, sigla e inclusă pe ștampila firmei, pe saloanele firmei de asemenea fiind afișată marca „E” ca imagine a firmei.
15. Iar în aceste condiții, consideră că a decăzut temeiul invocat de reclamant despre încheierea contractului fără a produce efecte, or acest fapt urma a fi probat de către SRL „Ergolemn”.
  16. În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Arama R”, Popovici Dorin, împuternicit în temeiul procurii nr.39 din 01.06.2017 (vol.II; f.d.123) a apreciat acțiunea reclamantului ca fiind neîntemeiată și neprobată.
  17. Iar în susținerea acestei poziții a invocat că din momentul înscrierii datelor în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor sau în Registrul național al mărcilor, deja contractul și-a produs efectul juridic.
  18. Mai mult ca atât, în opinia reprezentantului SRL „Arama R” producerea efectului juridic al contractului este dovedită prin faptul că SRL „Elio Design” folosește marca „E” nr.14501 A în activitatea sa de zi cu zi prin publicitate pe broșuri, pe contracte, sigla e inclusă pe ștampila firmei, pe saloanele firmei de asemenea fiind afișată marca „E” ca imagine a firmei.
  19. A susținut reprezentantul pîrîtului că SRL „Elio Design” și mai înainte folosea în activitatea sa această marcă, în baza contractului de licență de marca din 13.06.2008. Acest contract era cunoscut de SRL „Ergolemn”, însă nu a fost contestat nici într-un fel.
  20. La fel, a mai menționat reprezentantul pîrîtului că urmează a fi respins argumentul reclamantului în privința faptului că beneficiar din acest contract este Igor Arama - fondatorul atît a SRL „Elio Design”, cît și SRL „Arama R”. Aceasta pentru că această marcă n-a fost înregistrată pe numele personal al lui Igor Arama, ci pe agentul economic ce activează în domeniul producției mobilei SRL „Arama R”, iar ulterior SRL „Elio Design”, în baza contractului de cesiune a mărcii. Din companiile date, Igor Arama este beneficiar doar la dividende, venituri. Marca în schimb aparține firmei.
  21. În privința prețului contractului de cesiune a mărcii, a relatat reprezentantul SRL „Arama R” că această clauză privind remunerația, nu poate afecta terțele persoane. Aceasta este doar înțelegerea între părțile contractante, reprezintă un secret comercial și neexecutarea contractului în această parte poate duce doar la conflicte între părțile contractante și nu duce la nevalabilitatea contractului. O prevedere legală imperativă referitor la remunerație în această situație nu există.
  22. A specificat că notorietatea mărcii, SRL „Ergolemn” a obținut-o odată cu Decizia Curții Supreme de Justiție din 23.10.2013 și înregistrarea mărcii notorii la AGEPI. Anume din aceasta dată notorietatea a devenit opozabilă terților și poate fi impusă altor părți pentru situații pe viitor. Hotărârile instanțelor judecătorești nu pot avea caracter retroactiv.
  23. În ceea ce privește acțiunile companiei ale cărei interese le reprezintă, susține că la încheierea contractului de cesiune parțială a mărcii „E”, aceasta a procedat perfect legal, cu intenții clare atît pentru părțile ce au semnat contractul și l-au înregistrat, cît și pentru terți. Iar SRL „Arama R” nici nu putea intui că se vor emite ulterior hotărâri nefavorabile privitor la marca aflată în proprietate legală.
  24. De asemenea, consideră reprezentantul pîrîtului că toată acțiunea reclamantului este o simplă invocare a dorinței sale de a fi radiată din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr.14501 A, titular SRL „Elio Design” și dispunerea radierii înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013, încheiat între pîrîți.

25. În ședința de judecată, reprezentanta intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, împuternicită în temeiul procurii nr.1205 din 05.06.2017 (vol.II; f.d.121) a solicitat: capătul de cerere privind declararea nulității contractului de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr. 14501A, semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" de a-l lăsa la decizia instanței judecătorești, în dependență de probele prezentate de părți și respingerea cerințelor privind radierea din Registrul Național al Mărcilor, deținut de AGEPI a mărcii nr. 14501A; radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii din 11.02.2013.
26. În susținerea acestor cerințe a invocat reprezentanta intervenientului accesoriu că SRL „Ergolemn” este titular al mărcii notorii - nr. 23 „E ERGOLEMN”, notorietatea căreia a fost recunoscută de către instanța de judecată. Astfel, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 23.10.2013 s-a menținut Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18.01.2013 prin care s-a recunoscut notorietatea mărcii „E ERGOLEMN” din data de 01.01.2005, după SRL „Ergolemn”.
27. Decizia Curții Supreme de Justiție din 23.10.2013 a fost executată conform ordinului Directorului General AGEPI nr. 170 din 14.11.2013, iar datele referitoare la marca notorie „E Ergolemn” au fost introduse în Registrul Mărcilor Notorii, Baza de Date „Mărci Naționale” și publicate în BOPI 11/2013.
28. A relatat reprezentanta AGEPI că marca figurativă „E” nr. 14501 din 26.09.2005 a fost înregistrată pe numele titularului ÎI "Service Arama", pentru produsul „mobilă” din clasa 20 și serviciile din clasa 35 „publicitate; gestionarea afacerilor comerciale; administrare comercială; lucrări de birou”, conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS).
29. Înregistrarea mărcii figurative nr. 14501 din 26.09.2005 a fost anulată conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 30.10.2013, informația respectivă a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) 2/2014.
30. A menționat reprezentanta AGEPI că la 22.01.2013 a fost depusă cererea de înregistrare a contractului de cesiune parțială, în baza căruia ÎI "Service Arama" a transmis parțial drepturile sale asupra mărcii „E” nr. 14501 din 26.09.2005 și anume asupra produsului „mobilă” din clasa 20 conform CIPS, către SRL „Elio Design”. În urma examinării cererii și a documentelor anexate cererii, s-a constatat respectarea cerințelor legale prevăzute pentru înregistrarea contractelor de transmitere a drepturilor, astfel, la data de 11.02.2013 a fost emisă decizia de înregistrare a contractului atribuindu-i-se nr. 2031, iar datele privind înregistrarea contractului au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 3/2013.
31. A relatat instanței că potrivit prevederilor pct.29 al Regulamentului privind înregistrarea contractelor de cesiune, licență, gaj și franchising referitoare la obiectele de proprietate industrială, în cazul înregistrării unui contract de cesiune parțială, numărul depozitului și/sau numărul titlului de protecție se atribuie în felul următor: cedentul păstrează numărul existent al depozitului și/sau titlului de protecție, iar cesionarul obține numărul depozitului sau înregistrării urmat de litera „A”, scrisă cu majusculă.
32. În contextul celor sus enunțate, a subliniat că toate acțiunile AGEPI în procesul de examinare a cererii de înregistrare a contractului de cesiune parțială și înregistrare a contractului respectiv, au fost realizate conform cadrului legal aplicabil procedurii vizate.

sale asupra mărcii unei alte persoane (cesionar). Drepturile asupra mărcii pot fi transmise prin cesiune oricând pe durata protecției mărcii.

53. Instanța de judecată, va reitera concluzia privind necesitatea admiterii acțiunii în partea declarării nulității contractului de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr.14501 din 22.01.2013, avînd în vedere următoarele.
54. Astfel, instanța de judecată, va ajunge la concluzia de a respinge obiecțiile pîrților potrivit cărora marca 14501A este alta decît cea anulată prin *Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30.10.2013 prin s-a decis de a declara nulă marca „E” înregistrată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501.*
55. Or, marca ”E” a rămas aceeași, însă la numărul 14501 a certificatului de înregistrare a mărcii a fost atribuită după semnarea contractului de cesiune suplimentar litera ”A”.
56. Se aceasta deoarece potrivit pct.29 al Regulamentului privind înregistrarea contractelor de cesiune, licență, gaj și franchising referitoare la obiectele de proprietate industrial, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 612 din 12.08.2011, în cazul înregistrării unui contract de cesiune parțială, numărul depozitului și/sau numărul titlului de protecție se atribuie în felul următor: cedentul păstrează numărul existent al depozitului și/sau titlului de protecție, iar cesionarul obține numărul depozitului sau înregistrării urmat de litera „A”, scrisă cu majusculă.
57. Astfel, marca „E” a fost înregistrată de către AGEPI conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501 după titularul ÎI„Service-Aramă”. Ulterior, ultima s-a reorganizat în SRL„Arama R”, fapt care nu a fost contestat de nici un participant la proces. Prin urmare, reieșind din prevederile art.123 alin.(6) Cod Procedură Civilă acest fapt nu trebuie dovedit suplimentar în măsura în care celelalte părți nu le-a negat.
58. Potrivit art.216 alin.(2) Cod Civil, actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de acest cod, de către instanța de judecată sau prin acordul părților (nulitate relativă).
59. În temeiul art.217 alin.(1) Cod civil nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născuț și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu.
60. Instanța de judecată, odată cu constatarea că, la data de 30.10.2013 prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al CSJ s-a decis de a declara nulă mărcă „E” înregistrată de către AGEPI conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501 după titularul „Service-Aramă” ÎI și obligarea AGEPI să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul „Service-Aramă” ÎI, va considera aplicabile și prevederile legislației civile referitoare la nulitate.
61. Or, conform art.219 alin.(1) și alin.(3) Cod Civil actul juridic **nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii**. Partea și terții de bună-credință au dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul.
62. Prin urmare, reieșind din normele de lege citate, **nulitatea mărcii produce efecte nu numai pentru viitor, ci și pentru trecut**, adică efectele nulității se produc chiar din momentul înregistrării mărcii la AGEPI.
63. Așadar, odatată cu declararea nulității mărcii au fost înlăturate și efectele acestei mărci. Or, în temeiul retroactivității efectelor nulității, ÎI„Service-Aramă”, reorganizat în SRL „Arama R”, ajunge în situația în care s-ar fi aflat la momentul înregistrării acestei mărci.

64. Astfel, instanța de judecată, în temeiul normei cuprinse la art.219 alin.(1) Cod Civil, ajunge la concluzia că drept rezultat al efectelor anulării mărcii nr.14501 după titularul ÎI„Service-Aramă”, reorganizat în SRL „Arama R”, urmează a fi anulat și contractul de cesiune parțială a drepturilor asupra acestei mărcii „E” declarată nulă de instanța de judecată.
65. Avînd în vedere faptul că, în temeiul art.219 alin.(1) Cod Civil nulitatea este cu efect retroactiv, aceasta chiar dacă contractul de cesiune parțială a drepturilor asupra acestei mărci a fost semnat anterior emiterii hotărîrii instanței de judecată,.
66. Or, anularea actului juridic inițial atrage și anularea actului juridic subsecvent, datorită legăturii lor juridice, fapt consacrat și prin principiul de drept substanțial - anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial - „*resoluto iure dantis, resolvitur ius accipientis*”.
67. Așadar, dacă prin anularea actului juridic inițial se desființează dreptul transmitătorului din actul juridic subsecvent (și care a fost dobînditor al unui drept în actul juridic inițial), înseamnă că acesta a transmis un drept pe care nu îl avea, deci nici subdobînditorul nu putea deveni titularul acestui drept.
68. În materia specială a mărcilor, sistemul de protecție fiind unul atributiv (protecția este acordată de către stat, pe teritoriul său, în urma unei proceduri administrative de înregistrare), anularea înregistrării are ca efect inexistența, cu efect retroactiv, a mărcii, ceea ce lipsește de obiect contractul subsecvent de cesiune, semnat la 22.01.2013.
69. Astfel, odată anulată înregistrarea mărcii ”E” nr.14501, nu mai există nici o protecție după cedentul ÎI„Service-Aramă”, reorganizată în SRL „Arama R”, și nici după cesionarul SRL ”Elio Design” în sensul că, semnul nu mai beneficiază de o careva protecție ca marcă pentru acest titular. Or, ceea ce nu există nu produce nici un efect.
70. Avînd în vedere că, SRL „Elio Design” a devenit titular al mărcii prin cesiune, dar nu este beneficiarul unei noi înregistrări a mărcii, ultimul a primit drepturile asupra mărcii prin cesiune, subrogîndu-l pe anteriorul titular ÎI„Service-Aramă”, reorganizată în SRL „Arama R”.
71. Conform art.565 Cod civil regulile privind cesiunea creanței se aplică în modul corespunzător și în cazul cesiunii altor drepturi.
72. Astfel, potrivit art.556 alin.(1) Cod civil o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță.
73. Deși insistă în menținerea contractului de cesiune, pe considerentul că se află într-o situație de dobîndire a dreptului asupra mărcii cu titlu oneros și cu bună-credință, SRL „Elio Design” pierde din vedere că de fapt este proprietarul unei mărci anulate.
74. Or, din moment ce s-a admis cererea de chemare în judecată privind anularea înregistrării mărcii, odată cu punerea în executare a hotărîrii și radierea mărcii din Registrul Național al Mărcilor dispare însuși obiectul contractului de cesiune.
75. În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținut argumentele SRL „Elio Design” și „Arama R” despre confirmarea de către părți a contractului de cesiune a mărcii din 22 ianuarie 2013, despre producerea efectelor juridice din momentul înregistrării în Registrul național al mărcilor. Aceasta pentru că necesitatea anulării acestui contract derivă din prevederile art.219 alin.(1) și alin.(3) Cod Civil citate supra și efectul acestei anulări este retroactiv.

76. De asemenea, potrivit normei cuprinse în art.217 alin.(2) Cod Civil nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate.
77. Instanța de judecată, pe lângă motivele invocate mai sus, consideră pasibil de a constata nulitatea absolută a contractului de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr.14501 din 22.01.2013, și în temeiul art.221 alin.(1) Cod Civil, potrivit căruia actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.
78. În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de judecată relevă: actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, care are ca scop amăgirea terților.
79. Potrivit art.195 Cod Civil act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.
80. Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art.195 Cod Civil – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.
81. Respectiv, motivele actelor juridice fictive pot fi diferite, cum ar fi ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscoșului sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice etc.
82. Raportînd la caz prevederile enunțate în coroborare cu cele stabilite, instanța de judecată conchide că, deși SRL „Elio Design” și ÎI „Service-Aramă” aparent și-au manifestat intenția de a da naștere drepturilor și obligațiilor civile, prin semnarea la 22.01.2013 a contractului de cesiune a mărcii.
83. Însă acest fapt nu poate justifica realitatea unei asemenea convenții, în situația în care **încă din 10.03.2011 în procedura Curții de Apel Chișinău**, se afla spre examinare pricina civilă la acțiunea înaintată de SRL „Ergolemn” către ÎI „Service Arama”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea mărcii (vol.I, f.d.58-59).
84. Este necesar de reiterat suplimentar că, contractul de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr.14501 a fost semnat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service Arama” la data de 22.01.2013, dată cînd pricina se afla la examinare de aproape doi în Curtea de Apel Chișinău.
85. Or, la data de 30.10.2013 prin Deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din **s-a decis de a declara nulă marca „E”** înregistrată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală conform certificatului de înregistrare a mărcii nr.14501 după titularul „Service-Aramă” Î.I. și s-a obligat Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să anuleze decizia de înregistrare a mărcii „E” după titularul „Service-Aramă” Î.I.
86. Prin urmare, cele relatate mai sus indică asupra faptului că, tranzacția rezultată din contractul de cesiune vizat nu a avut loc în realitate, tranzacția fiind doar una aparentă, fără intenția de a produce efecte juridice, fapt ce contravine normelor imperative și respectiv, este lovită de nulitate absolută în virtutea legii.
87. Aceasta poate fi invocată de orice are interes, oricînd și nu poate fi acoperită pe calea confirmării, așa cum susțin pîrîții.

88. Astfel, cele descrise combat argumentele SRL „Arama R” precum că reclamantul nu a probat fictivitatea contractului de cesiune parțială a mărcii nr. 14501 semnat la data de 22.01.2013.
89. În acest context, se constată a fi neîntemeiată și obiecțiile SRL „Arama R și SRL „Elio Design” cu referire la faptul că tranzacția menționată a fost încheiată cu intenția de a produce efecte juridice, iar contractul de cesiune demonstrează că tranzacția a produs efecte juridice și s-a consumat la momentul semnării.
90. Nu în ultimul rând, instanța de judecată, va constata ceea că, părțile contractului de cesiune sunt persoane afiliate.
91. Or, potrivit extraselor din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.32664 din 31.01.2014 (f.d.15 Vol.I) și nr.32605 din 30.01.2014 (f.d.17 Vol.I), unicul asociat cu o cotă de 100 % al SRL „Arama R”, care avea calitatea de cedent și SRL „Elio Design”, care avea calitatea de cesionar, este aceeași persoană fizică Arama Igor.
92. Această constatare demonstrează suplimentar că atât SRL „Arama R”, cât și SRL „Elio Design” cunoșteau despre existența litigiului în privința anulării mărcii „E”.
93. Respectiv, și din aceste circumstanțe se deduc aceleași concluzii, care au fost enunțată și mai sus că, actul juridic semnat între SRL „Arama R” și SRL „Elio Design”, prin care s-a cesionat marca anulată, nu oglindea real relațiile dintre pârți, ci era o dorință de a ocoli efectele unei eventuale hotărâri de admitere a cerințelor privind nulitatea mărcii „E”.
94. În altă ordine de idei, se atestă ceea că, SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” părți ale contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr.14501, sunt agenți economici care desfășoară activitatea de antreprenariat, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.
95. Potrivit art.197 alin.alin.(1)-(2) Cod civil Actul juridic poate fi cu titlu gratuit și cu titlu oneros.
96. Din textul contractului de cesiune a cărui nulitate se solicită, nu este indicat nimic în privința prețului unei astfel de cesiuni de drepturi, însă totuși se indică că, drepturile asupra mărcii sunt transmise contra unei recompense suficiente, achitarea căreia o confirmă către cesionari (vol.I; f.d.52).
97. Deci, din text totuși se desprinde că contractul de cesiune este unul cu titlu oneros.
98. Legiitorul nu impune condiția semnării contractului de cesiune asupra mărcii cu titlu gratuit sau cu titlu oneros.
99. Însă, instanța de judecată constatând ceea că, *contractul este cu titlu oneros, fiind indicată existența unei recompense suficiente, achitarea căreia o confirmă cedentul către cesionar, urmează să verifice și această circumstanță, prin prisma nulității actului juridic.*
100. Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare a fost cercetat contractul de închiriere a echipamentului, semnat între SRL „Elio Design” și ÎI „Service-Aramă” la data de 30.07.2010. Potrivit pct.3.1 din contract plata pentru închirierea echipamentului s-a stabilit în mărime de 3000,00 lei pe lună. Iar conform pct.3.2 din contract, pentru perioada 01.08.2010 – 31.12.2013, plata pentru închirierea echipamentului nu va fi achitată de ÎI „Service-Aramă” către SRL „Elio Design” în condiția încheierii unui contract de cesiune privind marca „E” nr.14501 (vol.I; f.d.173-175).
101. La acest capitol, instanța de judecată, reține din textul clauzei menționate, că începînd cu data de 01 august 2010 SRL „Elio Design” a prestat servicii de locațiune a unui bun mobil, iar ÎI „Service-Aramă” a fost beneficiarul acestor servicii. De asemenea, se constată condiționarea plății serviciilor de locațiune cu încheierii unui contract de cesiune privind marca „E” nr.14501.

102. Conform art.3 alin.(1) din Legea contabilității, contabilitatea de casă este baza de contabilizare conform căreia elementele contabile sînt recunoscute pe măsura încasării/plății mijloacelor bănești sau compensării în altă formă.
103. Potrivit art.17 alin.(1) din Legea contabilității deținerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora și a faptelor economice fără documentarea și reflectarea acestora în contabilitate se interzic.
104. În temeiul art.19 alin.alin.(1)-(2) din Legea contabilității faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare, care se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil - nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.
105. Prin urmare, compensarea obligațiilor rezultate din cele două contracte: contractul de cesiune a mărcii nr.14501 și contractul de închiriere a echipamentului, urma a fi înregistrată în modul prevăzut de lege în contabilitatea agenților economici, prin emiterea documentelor primare corespunzătoare.
106. Cu toate acestea, în acest sens, SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” n-au prezentat instanței înscrisuri din evidența contabilă care să confirme compensarea obligațiilor rezultate din cele două contracte. Or, SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” sunt persoane juridice, și erau obligate să reflecte în evidența contabilă operațiunile legate de prestarea serviciilor de locațiune în perioada 01.08.2010 – 31.12.2013 și, respectiv compensate în legătură cu semnarea contractului de cesiune a mărcii „E” nr.14501.
107. Art. 138 Cod Procedură Civilă, indică expres că înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicîndu-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original cînd, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau cînd copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri cînd instanța consideră necesară prezentarea originalului.
108. Conform art.130 alin.(3) Cod de Procedură Civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.
109. În conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept teme al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
110. Astfel, instanța de judecată nu poate conchide că SRL „Elio Design” și SRL „Arama R”, reorganizată din ÎI „Service-Aramă”, au prezentat instanței de judecată careva probe pertinente și admisibile, care să confirme realizarea oricărei remunerații între părți, plăți ce ar fi fost efectuate sau compensate, în temeiul contractelor enunțate, așa cum au susținut pîrîții pe parcursul examinării cauzei. Respectiv, aceste obiecții sunt declarative și urmează a fi respinse.
111. Într-adevăr, remunerația contractului nu afectează drepturile terților, așa cum a subliniat reprezentantul SRL „Arama R”. Însă, instanța de judecată a apreciat acest aspect în ansamblul și interconexiunea tuturor probelor din dosar, astfel cum o cer prevederile art.130 alin.(1) Cod Procedură Civilă.
112. Cele expuse, permit instanței a concluziona că actul juridic semnat între SRL „Arama R” și SRL „Elio Design”, prin care s-a cesionat marca anulată, nu oglindea real relațiile dintre pîrîți, ci era o dorință de a ocoli efectele unei eventuale hotărîri de admitere a cerințelor privind nulitatea mărcii ”E”.
113. Or, după cum s-a menționat supra, fiind în litigiu, scopul contractului nominalizat a fost eschivarea de la efectele juridice ale unei eventuale hotărîri judecătorești, care a

fost ulterior adoptată prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2013.

114. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată, în temeiul art.219 alin.(1) și alin.(3) Cod Civil, coroborat cu art.556 alin.(1) Cod Civil și în temeiul art. 217 alin. (1) Cod Civil coroborat cu art. 221 Cod Civil, ajunge la concluzia că faptele constatate reprezintă un motiv suficient pentru a constata nulitatea absolută a contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501 semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" la 22.01.2013.
115. În privința capătului de cerere ce ține de radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr. 14501A titular SRL "Elio Design" și radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 22.01.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI, instanța de judecată reține următoarele:
116. Potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, AGEPI a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu (vol.II; f.d.81-82).
117. Conform art.67 alin.(1) Cod Procedură Civilă, intervenientul accesoriu e persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane, care poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți.
118. Prin urmare, instanța de judecată nu poate obliga intervenientul accesoriu, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala de a satisface cerințele reclamantului în ceea ce privește radierea din Registrul Național al Mărcilor, întrucît hotărîrea rămasă irevocabilă în prezentul litigiu va genera pentru această autoritate drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Această hotărîre, în dependență de prevederile rămase irevocabile, va fi temei pentru operarea modificărilor în Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala , în ceea ce privește marca nr.14501A.
119. Or, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala nu este parte a raportului juridic litigios existent între SRL „Ergolemn”, SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” și nu corespunde definiției date de norma inserată în art.59 alin.(1) Cod Procedură Civilă pentru a fi pîrît.
120. Iar la momentul intentării acțiunii, dar și pe parcursul examinării cauzei, în virtutea principiului disponibilității în drepturi a participanților la proces, consacrat în art.27 Cod Procedură Civilă, reclamantul, dar și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala a beneficiat de dreptul de a schimba calitatea procesuală a intervenientului accesoriu, dar o asemenea cerere n-a fost înaintată.
121. Mai mult ca atât, obiectul prezentului litigiu este declararea nulității contractului de cesiune, și nu anularea unei mărci. Or, anularea mărcii deja a fost obiect al litigiului, fiind adoptată o decizie definitivă și irevocabilă de Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție la data de 30 octombrie 2013.
122. Mai mult ca atât, în cadrul dezbaterilor judiciare, dar și în susțineri verbale, reprezentantul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuala a menționat că, în cazul anularii contractului în temeiul hotărîrii judecătorești, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala urmează să realizeze procedurile ulterioare întru executarea acesteia, radiind informațiile cu privire la contract din Registrul național al contractelor de cesiune.
123. Din aceste considerente, instanța de judecată va respinge acțiunea în partea ce ține de radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru

Proprietatea Intelectuala a mărcii nr. 14501A titular SRL "Elio Design" și radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 22.01.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala ca fiind depusă față de pîrîtul necorespunzător.

124. În conformitate cu art.art. 238-242 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ergolemn” împotriva SRL „Elio Design” și SRL „Arama R”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala a RM cu privire la declararea contractului de cesiune parțială a mărcii nr. 14501 semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din data de 22.01.2013 nul, radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr. 14501A titular SRL "Elio Design" și radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 22.01.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala a RM.

Se constată nulitatea absolută a contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501 semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din data de 22.01.2013.

Se respinge acțiunea în partea ce ține de radierea din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a mărcii nr. 14501A titular SRL "Elio Design" și radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 22.01.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuala a RM ca fiind depusă față de pîrîtul necorespunzător.

Hotărîrea cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile din ziua pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Roman PASCARI

Copia corespunde originalului
Judecător

Roman PASCARI

